

بیانات در دیدار خانواده‌های شهدا و ایثارگران استان خراسان شمالی - 22 / مهر / 1391

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا و نبينا ابى القاسم المصطفى محمد و على آله الأطيبين الأطهرين المنتجبين سيما بقية الله فى الأرضين.

مجلس امروز ما بسيار مجلس نورانى و بامعنويتى است. علاوه بر اينکه جمع عزيز خانواده‌هاى شهدا، پدران، مادران، همسران، فرزندان و ديگر وابستگان شهدا در هر جائي که اجتماع ميکنند، از خود طراوت انقلاب و نشاط جهاد و ايستادگى را در فضا ميپراکنند - که اين مربوط به همه‌ى اجتماعاتى است که ما با خانواده‌هاى عزيز شهدا داريم - امروز اين جلسه تا اين لحظه، جلسه‌ى بسيار پرمغزى بود. بياناتى که ايراد کردند، شعرهاى که خواندند، داراى نکات عميق و بارزى بود. بنده با دقت گوش فرادادم؛ آنچه را که عزيزان بيان کردند، در نگاه نقادانه، مطالب بسيار بارزى يافتم؛ که ذهن و دل خود اين حقير هم به برخى از اين مطالب متوجه و درگير است.

اول، يك جمله عرض بکنيم درباره‌ى شهداى عزيز اين استان. با بعضى از اين شهدا، بنده از نزديك آشنائى داشتم؛ بسيارى را هم در شرح حالشان و روايتهائى که از زندگى آنهاست، شناختم. در اين جهت هم استان شما يکى از استانهاى برجسته است. اين استان با منطقه‌ى جنگ و درگيرى فاصله‌ى زيادى دارد؛ اما از اولين روزهاى پيروى انقلاب، جوانان اين منطقه وارد عرصه‌ى جهاد فى سبيل الله شدند. بعد از دوران شهادتها هم سلسله‌ى مجاهدت در راه خدا که منتهى به شهادت فى سبيل الله شود، متوقف نماند. شهيد اخير عزيز اين منطقه، شهيد رجبعلى محمدزاده، اجر مجاهدتهاى دوران دفاع مقدس را، ايستادگى‌هاى در آن عرصه‌هاى دشوار را، در سالهاى بعد، از خداى متعال دريافت کرد و خداى متعال پرونده‌ى او را کامل کرد؛ شهيد خدمت و شهيد وحدت. اينها ارزشهاى يك منطقه‌ى زيستى انسانهاى مؤمن است؛ اينها ارزشهاى يك استان و يك شهر است.

بايد به مجموعه‌ى خانواده‌هاى ايثارگر اين استان، خانواده‌هاى شهيدان، عزيزان جانباز که با تحمل مشکلات جانبازى در طول سالهاى متمادى، عزم خود را، ايستادگى خود را، ايمان راسخ خود را از دست ندادند و ايستادند و همچنان ايستاده‌اند، ادائى احترام کرد. بنده لازم ميدانم علاوه بر اظهار ارادت و اخلاص به پدران و مادران و همسران و فرزندان شهداى عزيز، به خانواده‌هاى عزيزان جانباز و همسران آنها که متحمل زحمات آنها هستند، عرض ارادت کنم. اين تلاشها، تلاشهاى است که در ديوان ارزشهاى الهى، در شمار برترين ارزشها قرار دارد. اينها يك اجتماع را، يك جامعه را، يك ملت را در طراز بالا زنده نگه مي‌دارد و او را آماده‌ى خودسازى ميکند.

يك نکته در باب شهداى عزيز ماست، و آن اين است که برادران! عزيزان! باور عميق قلبى اين بنده‌ى حقير اين است که ما امروز همه‌مان بر سر سفره‌ى شهدا نشستيم. بقاى اين انقلاب به خاطر خون شهيدان است؛ و اين يکى از همين نکاتى است که اين عزيزانى که اينجا صحبت کردند و شعر خواندند، بر آن تکیه کردند. بله، درست است؛ شهادت است که پاى ماندگارى و پايدارى و بقاء ارزشها را امضاء ميکند. بزرگترين اجري که در اين دنيا به شهيد داده ميشود، بقاء و استحکام آن حقيقتى است که شهيد جان خود را براى آن حقيقت فدا کرده است. خداى متعال آن حقيقت را به برکت خون شهيد حفظ ميکند. سازوکار منطقى و عقلاى اين هم معلوم است؛ وقتى يك جامعه‌اى از جان خود، از هستى خود، از راحتى خود، براى يك ارزشى، يك حقيقتى ميگذرد، حقانيت خود را در دنيا به اثبات ميرساند؛ و حقانيت است که ميماند، حق است که باقى ميماند؛ اين سنت الهى است.

شهداى عزيز ما و ايثارگران ما كسانى هستند که از همه‌ى خواسته‌هاى شخصى خود دل بريده‌اند. اين به زبان آسان است. فقط دل بریدن از پول و مال و سرمايه نيست؛ دل بریدن از عواطف است. شهيد از مهر مادر، از سايه‌ى پدر، از لبخند کودک، از عشق همسر دل ميبرد و به سوي انجام وظيفه حرکت ميکند. اين جانبازان هم شهيدند. ايثارگران در هر جمعى از جمعهاى ايثارگران که هستند، در واقع قدم در وادى شهادت گذاشتند. خداى متعال عده‌اى را انتخاب کرد، رفتند، عده‌اى هم ماندند براى امتحانهاى بعدى؛ ليکن رتبه‌ى شهيد و رتبه‌ى شهادت براى ايثارگران وجود دارد.

من يك نکته‌ی دیگر را هم اضافه کنم بر آنچه که عزیزان ما در اینجا بیان کردند. گفتند: «آن کسانی که در دوران جهاد مقدس و دفاع مقدس، در جبهه‌های جنوب و غرب رفتند وارد میدانها شدند و جان خود را کف دست گرفتند، به سه دسته تقسیم میشوند: بعضی‌ها از گذشته‌شان پیشیمان میشوند، بعضی‌ها بی تفاوت میمانند، بعضی‌ها پایبند میمانند. آنهایی که پایبند میمانند، باید از غصه دق کنند». این جمله‌ی اخیر را من قبول ندارم. آنهایی که پایبند میمانند، شاهد به ثمرنشستن این نهال و تناورشدن این درخت خواهند بود. اینجور نیست که با روی گرداندن کسانی، این حرکت عظیم، این بنای معظم و شامخ تکان بخورد. با برگشتن يك عده‌ای از این قافله‌ی عظیم، هرگز این قافله از راه باز نمیماند؛ «من یرتد منکم عن دینه فسوف یأتی الله بقوم یحبهم و یحبونه»؛ (1) این را خدای متعال در قرآن فرموده است به مسلمانان صدر اسلام، به آن کسانی که در رکاب پیغمبر جهاد کردند و جنگیدند و جان خودشان را فدا کردند؛ قرآن در واقع همین حقیقت را برای آنها بیان میکند.

دلها را باید نگه داشت. بعضی از دلها می‌لرزند، می‌لغزند، نمیتوانند خودشان را بر آن لبه‌ی مرتفع نگه دارند و حرکت را ادامه دهند؛ لذا سقوط میکنند. قرآن از اینها تعبیر کرده است به: «من یرتد منکم عن دینه». ارتداد، به طور مطلق همه جا به معنای برگشتن از دین نیست؛ پشت کردن به دین نیست؛ معنایش این است که از آن راهی که در گذشته میرفت، برمیگردد. بله، يك عده‌ای در انقلاب ما هم بوده‌اند، در صدر اسلام هم بودند؛ راهی را که در کنار پیغمبر حرکت میکردند، ادامه ندادند؛ اما آیا راه متوقف ماند؟ آیا راه متوقف میماند؟ آیا قافله در جای خود می‌ایستد؟ قافله حرکت میکند: «فسوف یأتی الله بقوم یحبهم و یحبونه»؛ رویشهایی به وجود خواهد آمد. یکی از این رویشها، خود شما جوانها هستید. شما که دوران جنگ را ندیدید، شما که امام را ندیدید، شما که در عرصه‌های جنگ نبودید؛ اما امروز سرتاسر کشور اسلامی و انقلابی ما از روحیه‌ی ایستادگی و ثبات و افتخار و احساس عزت، لبریز است.

يك روزی گردانهای منطقه‌ی شما - خراسان شمالی - در جبهه خطشکنی میکردند؛ امروز هم شماها خطشکنی میکنید. امروز هم ایستادگی شما در مقابله‌ی با زیاده‌خواهی و افزون‌طلبی و تجاوزطلبی قدرتهای سلطه‌گر عالم، خطشکنی است. امروز ملت ایران دارد خطشکنی میکند. انقلابهایی که در منطقه، در بیداری اسلامی پیروز شدند - که البته ما به همه‌ی این انقلابها احترام میگذاریم و قدر آنها را میدانیم - اینها را مقایسه کنید با جمهوری اسلامی و نظام اسلامی و انقلاب اسلامی؛ ببینید این ایستادگی، این اقتدار، این اعتمادبه‌نفس در ملت ایران، دیگر کجا پیدا میشود؟ اینها خطشکنی است.

قدرتمندان عالم و سلطه‌گرهای دنیا خودشان را عادت داده‌اند که از طرف همه‌ی مردم دنیا حرف بزنند، به نفع منافع حقیر خودشان، به نفع سرمایه‌دارانشان؛ عادت کرده‌اند که در همه‌ی امور کشورها دخالت کنند، به نفع خواسته‌های فرونخواهانه و مستکبرانه‌ی خودشان. ملتها گاهی يك ناله‌ای میکنند، گاهی يك فریادی میزنند؛ اما در مقابل نهیب قدرتمندها، چه کسی میتواند ایستادگی کند؟ کدام ملت است که با منطق، با استدلال و با استحکام نشان دهد که در مقابل زیاده‌خواهی‌های استکبار ایستاده است؟ جز ملت ایران؟ دیگران هم هر کاری میکنند، رتبه‌های فروتر از ملت ایران است. خدا کند آنها از ما جلو بزنند - حرفی نداریم - چه بهتر که ملتهای مسلمان و ملتهای دیگر پیش بیایند، از ما هم جلوتر بروند؛ اما واقعیت قضیه این نیست؛ امروز ملت ایران جلو است، ملت ایران خطشکن است.

جوانهای ما که آن روز نبودند، اما امروز هستند؛ این مژده است، این بشارت است. اهل فکر و اهل تأمل، بر روی این پدیده‌ی شگفت‌آور تکیه کنند که در نظام جمهوری اسلامی، با وجود همه‌ی کج‌تابی‌هایی که از گوشه و کنار دیده شده، امروز این انگیزه، این ایستادگی، این آگاهی، این عزم راسخ، بین جوانهای ما، از دوران دفاع مقدس اگر بیشتر نباشد، کمتر نیست.

چطور میشود که رویشها در يك ملت از ریزشها بیشتر است؟ بله، ریزشهایی وجود دارد؛ کسانی هستند که از راه برمیگردند، کسانی هستند که احساس خستگی میکنند، کسانی هستند که به گذشته‌ی خودشان شك میکنند، کسانی هستند که به لبخند دشمنان و فریب دغلكاران از راه در میروند؛ اما در مقابل، مردان و زنان شجاع آگاه آشنا با حقایق

زمانه و مسلط بر بسیاری از مسائل گوناگون سیاسی - که آن روز مطرح نبود و وجود نداشت - در جامعه‌ی ما حضور دارند؛ اینها رویشهای جدیدند. امروز وضع ما اینجوری است. یک عده‌ای به بعضی از ظواهر نگاه میکنند، قضاوت‌های غلط میکنند؛ خیال میکنند که جوانها از دین برگشته‌اند. نخیر؛ جوانها علاقه‌مند به این راهند، علاقه‌مند به آن چیزی هستند که ایمان به آن در دل آنها راسخ است؛ و این مربوط به اکثریت جوان این کشور است؛ و این از برکت خون شهداست؛ و این به برکت فداکاری عزیزان شما و جوانهای شماست.

شما جوانانتان را بزرگ کردید، زحمت کشیدید، تربیت کردید، مثل دسته‌ی گل به جامعه تحویل دادید؛ آنها رفتند در راه خدا شهید شدند. همه‌ی ملت ایران باید سپاسگزار شما باشد. همه باید یاد شهیدان را گرامی بدارند. فرزندان شهدا باید به پدران خود افتخار کنند. فرزندان شهدا باید راه و میراث پدران خود را به نسلهای بعدی بسپارند. ملت ایران به شهیدان خود افتخار میکند. ما به ارادت و اخلاص به خانواده‌های شهیدان افتخار میکنیم و معتقدیم شهدا در خط مقدم حرکت کردند؛ پشت سر آنها بلافاصله پدران و مادران و همسرانند؛ ایستادگی کردند، ایثار کردند. امروز به برکت این ایثار، حرکت عظیم انقلابی ملت ما برقرار است و ان شاءالله روزبه‌روز مستحکمتر و باثبات‌تر خواهد بود. از خدای متعال مسئلت میکنیم رحمت و برکت و فضل خود را بر شهیدان عزیز، بر خانواده‌های آنها، بر جانبازان عزیز، بر خانواده‌های آنها و بر آزادگان و همه‌ی ایثارگران نازل فرماید و قلب مقدس ولی‌عصر از همه‌ی شما راضی باشد.

والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته